

Sygn. akt II K 1012/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2014 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Urszula Salwin-Kowalczyk

Protokolant – M. M.

w obecności Prokuratora – A. K.

po rozpoznaniu dnia – 3 lutego 2014 roku ,21 marca 2014 roku, 22 kwietnia 2014 roku, 8 lipca 2014 roku, 9 września 2014 roku

sprawy **Ł. K. (1)**, urodz. (...) w W.

syna P. i B. z d. G.

oskarżonego o to, że: w dniu 3 lipca 2013 roku w N. , woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki T. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie 2,11 promila , II badanie 2,11 promila alkoholu w wydychanym powietrzu , będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem za kierowanie pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art.178a§1 i 4 kk

orzeka:

I.Ł. K. (1) uznaje winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.178a§1 kk w zw. z art.178a§4 kk skazuje go , a na podstawie art.178a§4 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II.na podstawie art.42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III.na podstawie art. 49§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej i Pomocy Pokrzywdzonym;

IV.zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 210 (dwieście dziesięć) złotych tytułem kosztów postępowania w tym kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt: II K 1012/13

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie , Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lipca 2013 roku około godziny 08.10 funkcjonariusz Policji S. G. wraz z funkcjonariuszem (...) P. L. zauważyli , iż z parkingu w rejonie tzw. dzikiej plaży w N. na chodnik wjechał pojazd marki T. o nr rejestracyjnym (...) , który następnie wjechał na molo , po czym się zatrzymał . W/w funkcjonariusze nie tracąc go z pola widzenia udali się za przedmiotowym pojazdem . Jak się potem okazało przedmiotowym pojazdem kierował oskarżony Ł. K. (1). Z uwagi, iż od oskarżonego czuć było silną woń alkoholu, funkcjonariusze przewieźli go do Komendy Powiatowej Policji

w L. , gdzie został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie typu Alkometr A2.0 w dwóch kolejnych próbach wykazało – 1,05 i 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony Ł. K. (1) prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia II Wydział Karny z dnia 27 kwietnia 2011 roku , sygn.akt : II K 258/11 został skazany za czyn z art.178a§1 kk na karę grzywny .

Powyższy stan faktyczny , Sąd ustalił w oparciu o : zeznania świadków : S. G. /k-25v,94-95/, częściowo zeznania świadka J. G. /k-95-96/, zeznania świadka P. L. /k-96/, częściowo zeznania świadka M. I. /k-107-108/, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym /k-3-3v/, świadectwo /k-4-5/, wyrok /k-52/, kserokopie notatników służbowych /k-82-87/.

Oskarżony Ł. K. (1) słuchany zarówno w toku postępowania przygotowawczego , jak i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił , iż w dniu zdarzenia wraz z pracownikami z klubu , w którym jest zatrudniony oraz swoim bratem B. K. spożywał alkohol. Następnie wraz z w/w pojechał na plażę nad Z., gdzie ponownie spożywał alkohol. Z relacji swoich znajomych dowiedział się , że w pewnej chwili jego brat wjechał samochodem kolegi J. na molo. Gdy przyjechali funkcjonariusze Policji , oskarżony podbiegł do nich i dla żartów stwierdził , iż to on kierował tym samochodem . Jego brat temu nie zaprzeczył albowiem pił piwo i bał się konsekwencji z tym związanych /k-26v-27, 60-61/.

Sąd zauważył , co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie , dał podstawę do uznania oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu. Co prawda oskarżony nie przyznał się do winy , jednakże – w ocenie Sądu – jego wyjaśnienia mają na celu jedynie uniknięcie odpowiedzialności karnej za zarzucany mu czyn. Za inną wersję zdarzenia , a przyjętą przez Sąd przemawiają dowody zebrane w niniejszej sprawie , a zwłaszcza zeznania świadków : S. G. i P. L.. I tak , świadek S. G. zeznał , że w dniu zdarzenia pełnił służbę wraz z funkcjonariuszem (...) P. L.. Będąc w rejonie tzw. dzikiej plaży w N. zauważył pojazd marki T. , którego kierujący z parkingu wjechał na chodnik , a potem na molo. Świadek widział jak z pojazdu za kierownicy wysiadał oskarżony , a następnie krzyknął , że to nie on jechał. Oskarżony był nietrzeźwy. Na molo były jakieś osoby , jednak żadna z nich nie zaprzeczała , aby pojazdem jechał ktoś inny. Zresztą jak się potem tłumaczył oskarżony , wsiadał do samochodu , albowiem chciał przyspieszyć powrót do domu. Świadek zeznał także , że osoby , które były na molo nie zostały zbadane na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu , albowiem świadek nie miał wątpliwości , kto kierował w/w pojazdem.

Podobnie zeznał świadek P. L.. Podał on , iż zauważył jak z parkingu na molo w rejonie dzikiej plaży , wjeżdża jakiś samochód. S. G. , wjechał za nim radiowozem. Świadek widział jak za kierownicy wysiadał oskarżony. W okolicach molo było około pięć osób. Oskarżony był nietrzeźwy. Gdy został przewieziony do K. na badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu , powiedział „ po co wsiadałem do tego samochodu”.

Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków , albowiem pokrywają się ze sobą , co do istotnych okoliczności przedmiotowego zdarzenia. Nadto, mają pokrycie w sporządzonych przez nich notatnikach służbowych. Sąd dał wiarę także i tym dokumentom , albowiem nie noszą śladów fałszerstwa.

Za sprawstwem oskarżonego przemawiają także częściowo zeznania świadków J. G. oraz M. I.. Świadek J. G. zeznał , że w dniu zdarzenia po pracy m.in. z oskarżonym , jako bratem , K. K. oraz M. I. wybrał się do N. na plażę. W/w pojechali tam dwoma samochodami , T. , której jest właścicielem oraz B. należącym do K. K.. Świadek swój samochód zaparkował na parkingu przed molo. Kluczyki zaś oddał M. I. , która włożyła je do swojej torebki. Na plaży wszyscy za wyjątkiem świadka i drugiej osoby , która miała kierować pojazdem marki B. spożywali alkohol. W pewnej chwili , gdy świadek był w wodzie i szukał okularów swojej koleżanki , ktoś krzyknął , że jego pojazd jest na molo. Świadek nie wie kto nim jechał. Gdy do niego podszedł , drzwi od strony kierowcy były otwarte , natomiast kluczyki były w stacyjce. Świadek wsiadał do swojego samochodu i zaczął nim cofać. Wtedy na molo wjechał radiowóz Policji. Jego zdaniem funkcjonariusze nie mogli widzieć kto kierował jego samochodem , albowiem gdy świadek cofał , to radiowóz

zjeżdżał dopiero z ulicy na parking. Gdy świadek był legitymowany , podszedł do nich oskarżony i przyznał się , iż to on kierował samochodem w/w. Potem świadek dowiedział się od niego , że tak naprawdę jego samochodem kierował jego brat , ale bał się do tego przyznać , gdyż spożywał alkohol , co potwierdził w/w. Świadek zeznał nadto , że pytał się M. I. komu dała kluczyki od jego samochodu , jednakże ta zaprzeczyła aby to zrobiła.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka w części , w której podał , iż przebywał na plaży w N. oraz że nie widział kto kierował jego pojazdem , albowiem mają one potwierdzenie w materiale dowodowy zgromadzonym w niniejszej sprawie. W pozostałym zaś zakresie są niewiarygodne i mają na celu przedstawienie wersji wydarzeń korzystnej dla oskarżonego.

Tak samo Sąd ocenił zeznania świadka M. I.. W/w zeznała , że przed wyjazdem na plażę była już po spożyciu większej ilości alkoholu. Po dojechaniu na plażę dwa samochody , którym przyjechała ze znajomymi zostały zaparkowane na parkingu. Na plaży większość osób nadal spożywała alkohol. Na pewno pił oskarżony , a jego brat nie. W pewnej chwili świadek zobaczyła , że na plażę wjechał radiowóz. Zauważyła także samochód J. G. , który stał na molo. Oskarżony , który znajdowała się w pobliżu świadka podniósł rękę do góry i powiedział „ ja” . Świadek nie widziała , kto kierował samochodem J. G. oraz kto wyjął z jej torebki kluczyki do tego pojazdu. W/w zeznała także , że od J. G. dowiedziała się potem , że jego samochodem kierował brat oskarżonego.

Zdaniem Sądu zeznania tego świadka nie mogą być w całości uznane za wiarygodne z uwagi na spożyty przez M. I. alkohol oraz fakt , iż świadek nie widziała kto wjechał pojazdem J. G. na molo.

Pozostali zaś świadkowie : B. K. i K. K. potwierdzili wersję podaną przez oskarżonego , iż samochodem J. G. kierował B. K.. I tak świadek B. K. zeznał , że przed przejazdem na plażę nie spożywał w ogóle alkoholu , a potem wypił tylko jedno piwo. W pewnej chwili wyjął z torebki M. I. kluczyki do samochodu J. G. , który stał zaparkowany na parkingu przy plaży i wjechał nim na molo , po czym oddalił się od niego na odległość około 5 m , gdzie stali jego znajomi. Po upływie około 10 minut na molo wjechał radiowóz. Funkcjonariusze spytali się , kto kierował w/w samochodem. Świadek bał się przyznać z uwagi na wypite piwo. Zgłosił się jednak jego brat albowiem był pijany. Podobnie zeznał świadek K. K.. Podał on , że nie spożywał alkoholu , albowiem kierował samochodem marki B.. W pewnej chwili zauważył jak na molo wjechał samochód J. G. , którym kierował brat oskarżonego. Następnie wysiadał z auta i szedł w kierunku znajomych , którzy znajdowali się w odległości około 50 m od molo. Po upływie około 2 minut na molo wjechał radiowóz. Funkcjonariusze spytali się , kto kierował samochodem J. G.. Zgłosił się oskarżony. Świadek nie zaprzeczał , albowiem to nie jego „ sprawa” . Brat oskarżonego także nie przyznał się do kierowania tym pojazdem.

Zdaniem Sądu w/w świadkowie , tj. brat oskarżonego i jego znajomy złożyli wersję zdarzenia jak najbardziej dla niego korzystną z uwagi na uprzednią karalność oskarżonego. Ich zeznania , nie dość że nie są spójne ze sobą , np. co do tego w jakiej odległości osoby przebywające na plaży stały od molo , nie mają potwierdzenia w materiale dowodowym , który Sąd obdarzył wiarygodnością.

Sąd natomiast dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , w szczególności protokołowi badania Alkometrem , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Mając na względzie powyższe , należy uznać , że wina oskarżonego jest bezsporna oraz , że została mu udowodniona w toku przedmiotowego postępowania karnego.

Ł. K. (2) został oskarżony o to , że w dniu 3 lipca 2013 roku w N. , woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki T. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie 2,11 promila , II badanie 2,11 promila alkoholu w wydychanym powietrzu , będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem za kierowanie pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości , tj. o czyn z art.178a§1 i 4 kk

Przepis art. 178 a § 1 kk stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 kk wynika , więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest , iż oskarżony poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem pojazdem marki T. (...) o nr rej.(...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości , iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości . Zgodnie z treścią art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony po zatrzymaniu przez funkcjonariuszy został poddany badaniu alkomatem. Badanie to wykazało, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w obecności niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 1,05 i 1,03 miligrama alkoholu etylowego w jednym decymetrze sześciennym wydychanego powietrza. W konsekwencji należy przyjąć , iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości .

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym , albowiem z parkingu wjechał na chodnik w rejonie dzikiej plaży w N..

Bez wątpienia oskarżony popełnił także zarzucany mu czyn będąc już prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia II Wydział Karny wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2011 roku , sygn.akt : II K 258/11 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości .

Z tych względów , Sąd uznał oskarżonym winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§4 kk skazał go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności- w ocenie Sądu- jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił , uwzględnia także element prewencji ogólnej , jak i szczególnej.

Ustalając wymiar kary , jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego /k-112/. Natomiast jako okoliczności łagodzące – krótki odcinek drogi jaki przejechał .

Na podstawie art. 42§ 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym , albowiem oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji , będąc w stanie nietrzeźwości. Sąd jednocześnie doszedł do przekonania – biorąc pod uwagę, wysoką zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu ,ze orzeczenie 3 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym będzie adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu przez niego popełnionego.

Na podstawie art. 49§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, albowiem oskarżony popełnił przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd orzekł o kosztach postępowania karnego.